

Med Hensyn til de i Paragraffen omhandlede Repræsentationstillæg til visse af Udenrigsministeriets overordnede Tjenestemænd skal man oplyse, at disse Tillæg har vist sig nødvendige for delvis at dække de Omkostninger, der paaføres de paagældende Tjenestemænd til den Repræsentation, som disse Tjenestemænd saavel af Hensyn til Tjenestens Tarv som af Hensyn til international Skik og Brug hverken kan eller bør unddrage sig. Man mener derfor, at Repræsentationstillægene bør bibeholdes uforandret.

Hvad angaar de i Paragraffen omhandlede Tillæg, der, da den hidtil anvendte Benævnelse „Bevægelsestillæg“ har vist sig at være i nogen Grad misvisende, foreslaas benævnt „Hjemmetillæg“, til visse af Udenrigsministeriets Tjenestemænd, skal man oplyse, at disse Tillæg har vist sig uundværlige, hvis Udenrigsministeriet skal kunne gennemføre den Enhed og Bevægelighed i Tjenesten, som har været tilstræbt ved Udenrigstjenestens Omorganisation i 1921. Eksempelvis skal Opmærksomheden henledes paa de meget betydelige Omkostninger, der ved Førflytninger til og fra Udlandet paaføres Tjenestemændene alene ved Vanskeligheden ved indenfor en rimelig Tid at skaffe passende Bolig til en overkommelig Pris.

Uagtet det er forbundet med ikke ringe Betænkelighed at nedsætte Hjemmetillægene, vil man dog under Hensyn til Kravet om ekstraordinær Besparelse paa Statens Budget foreslaa, at dette Tillæg nedsættes i Finansaarene 1927—28, 1928—29 og 1929—30 til 4200 Kr. aarlig for Tjenestemændene i 1.—3. Lønningsklasse og 2500 Kr. for Tjenestemænd i 4. og 5. Lønningsklasse.

Man har derhos ment at burde foreslaa, at Hjemmetillæget for Tjenestemændene i 5. Lønningsklasse ved fremtidige Ansættelser udbetales med een Femtedel af det fulde Beløb i det første Aar efter opnaaet fast Ansættelse, med to Femtedele i det andet Aar og saa fremdeles, saaledes at Hjemmetillæget først udbetales med sit fulde Beløb efter 4 Aars fast Ansættelse, i hvilken Henseende Opmærksomheden henledes paa, at fast Ansættelse i Udenrigstjenestens 5. Lønningsklasse først opnaas efter 2 Aars Prøvetid.

Til 6.

Denne Benævnelse modsvarer Benævnelsen Hjemmetillæg.

Afdeling 4.

a. *Finanshovedkassen.*

Til 7.

Herom henvises til foranstaaende Bemærkninger.

g. *Amtstuerne.*

Til 8.

Under Hensyn til de foreliggende Forhold har man anset det for rettest at foreslaa den midlertidige Ordning forlænget endnu et Aar.

Til 9.

Ved § 3 i Lov af 2. Juli 1870 om Amtsforvalternes Lønninger blev det paalagt Amtsforvalterne i de almindelige Skatteperioder at indfinde sig i Købstæderne og om fornødent efter Finansministerens Bestemmelse paa flere andre bekvemme Steder i deres Embedskreds visse forud bekendtgjorte Dage for at modtage og kvittere for Beboernes Skatter.

Denne Pligt blev opretholdt ved § 15 i Amtstueloven af 22. December 1919, ogsaa for Skovkassereren i Esroms Vedkommende; dette Embede er dog nedlagt fra 1. Januar d. A. at regne i Henhold til § 1 Nr. 12 i Normeringsloven for 1925—26.

Efter at der ved Lov Nr. 124 af 20. April 1926, der træder i Kraft fra og med April Termin 1927, er indført den Ordning med Hensyn til Oppebørselen af Amtstueskatte, at disse af Amtstuerne opkræves hos de Skattepligtige ved Udsendelsen af Skattekvitteringsblanketter, der vil blive indrettede saaledes, at de Skattepligtige kan benytte Blanketterne til Indbetaling af Beløbet gennem Posten, er der formentlig ikke længere Anledning til at opretholde Amtsforvalternes Skatteopkrævningsrejser, og det foreslaas derfor, at man lader disse bortfalde med Udgangen af Finansaaret 1926—27.

Afdeling 8.

k. *Spangsbjerg Sanatorium.*

Til 10.

De omhandlede Beløb paa 800 Kr. svarer til de Tillæg, der ifølge Lønningsvedtægten for Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse har været tillagt Overlægerne ved de store Tuberkulose-sanatorier, jfr. Bilag 5 til Betænkningen om Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1926—27 (Rigsdagstidende 1925—26 Tillæg B. Sp. 2237—38).